

[Kirstine Ladefoged Jensen.]

Naar dertil kommer, at der er Haab om, at Banen vil kunne forrente sig, naar de første Aar efter Ændringen er gaaet, synes det mig, at alle Grunde taler for, at Lovforslaget vedtages. Det vil blive til Gavn ikke blot for den Befolkning, der bor langs Banen, men ogsaa for København.

Carsten Raft: Spørgsmaalet om Statsbanernes Takstpolitik har været rejst i det høje Ting, nogen Tid før der var Vælgere, som tænkte paa at sætte det ærede Medlem Hr. Tholstrup ind i Tinget, og jeg har tidligere hævdet ganske samme Standpunkt som det ærede Medlem. Men det kan ikke gøre os modvillige mod en Ordning, der tilsigter overhovedet at ordne Trafikken paa en Bane, for hvilken den maa siges slet ikke at være i Orden, idet man nu maa søge helt andre Veje: ad S-Banen til Lyngby og med Rutebil til Bagsværd, for at komme frem paa en rimelig Maade og være nogenlunde sikker paa at komme frem. De to Ting løses her paa en rimelig Maade, og jeg takker det ærede Medlem for hans Tilslutning til den Kamp, jeg har rejst mod Statsbanernes Omegnstrafik, og jeg glæder mig til meget nært Samarbejde med det ærede Medlem i Fremtiden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Velvilje over for Lovforslaget. Til det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen vil jeg sige, at jeg mener, man bedst kan drive Banen som S-Bane. Maa jeg endvidere fremhæve, at naar Staten har overtaget Slangstrupbanen nu, har man dermed i Virkeligheden kun eet Formaal, og det er at skabe en Bane, der kan befordre og ordne Trafikken paa den Linie paa en saadan Maade, at de, der skal benytte Banen, Beboerne, bliver tilfredse. Grunden til Forhandlingerne med N.E.S.A. og Københavns Sporveje er, at man vilde søge at faa en fornuftig Forbindelse ind til det centrale København og undgaa de Vanskeligheder, som der nu er. Selve Spørgsmaalet om, hvorledes det hele skal ordnes til sin Tid, naar Bybanen bliver en Kendsgerning, staar aabent indtil da.

Over for det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kan jeg godt gentage, at jeg har den allerstørste Interesse i, at Spørgsmaalet om Privatbanernes gamle Pensionister bliver løst paa en saadan Maade, at det, jeg stadig kalder for Uretfærdighed, kommer ud af Verden, og jeg gentager mit Tilsagn fra tidligere Lejligheder om at medvirke hertil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Bjørner, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Bjørner: Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Skattefrihed for visse Opsparinger af Arbejdsindkomst.*

Lovforslaget gaar ud paa, at der ved Ansættelsen af den skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1949—50 til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond vil være at bortse fra et vist mindre Indkomstbeløb, naar det for Ligningsmyndigheden paa behørig Maade er dokumenteret, at den skattepligtige ud af sin Arbejdsindtægt har opsparet dette Beløb og indsat det paa en Konto i Bank eller Sparekasse paa en saadan Maade, at Opsparingen er bundet i mindst 5 Aar fra Indsættelsesdagen at regne.

Det paahviler efter Lovforslaget Finansministeren efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg at give Ligningsmyndighederne nærmere Retningslinier for Bedømmelsen af, hvorvidt de i Loven opstillede Betingelser for den skattefri Opsparing skal anses for opfyldt.

For at saa vide Kredse af Befolkningen som muligt kan faa Lejlighed til at drage Nytte af den paatænkte Skattefrihed for Opsparingsbeløb, og for at der paa den anden Side ikke skal kunne rejses principielle Indvendinger mod Forslaget, har Forslagsstillerne ment at maatte sætte Maksimumsbeløbet for den skattefri Opsparing ret lavt, nemlig til højst 1 000 Kr. inden for et Indtægtsaar.

I Bestræbelserne for at opsuge de saakaldte ledige Penge støder man paa den Hindring, at Opsparingslysten og Opsparingsevnen i høj Grad hemmes af de stigende Skatter. Samtidig har de tvangsmæssige Foranstaltninger til Opsugning af Pengerigeligheden haft den Slagside, at man vel fik bundet en Del Midler hos Skatteydere, der ogsaa af sig selv var interesserede i Konsolidering og Opsparing, men ikke fik Opsparingen i Gang blandt det store Flertal af Skatteborgere, hvis latente Købekraft til Forbrug vel under de givne Forhold var